

Александър Теодосиевичъ Елисицинъ.

(1827—1905)

За тоя добъръ българинъ не можихме да намъримъ почти никакви свѣдѣния, макаръ и да се отнесохме до нѣколко лица, които, прѣдполагахме, можеха и трѣбваше да знаятъ нѣщо за неговия животъ. Ние не можихме дори да научимъ отгдѣ той именно е родомъ, дали отъ габровското село „Лисецъ“, дали отъ търновскитѣ „Лѣсичери“ или „Лѣсичарка“, или пъкъ се е родилъ въ Русия. Повѣроятно е, че едно отъ двѣтѣ послѣдни села ще да е неговото родно мѣсто. Но отъ завѣщанието на Ал. Т. Елисицинъ се вижда, че баща му — Теодосій Петровичъ е живѣлъ съ другари свои въ Воронежъ, Русия. По мнѣнието на единъ софіянецъ, бащата на Елисина се е оженилъ за руския, на име Мария. Така щото, Ал. Т. Елисицинъ ще да се е родилъ собствено въ Русия, дѣто и се е възпитавалъ. По всѣка вѣроятностъ ще да е добилъ висше образование и, по думитѣ на В. Рашеевъ, адвокатъ въ Търново, ще да се е познавалъ добръ съ Гирса. Ал. Елисицинъ се женилъ два или три пѣти. Първата му жена била отъ Търново и се казвала Марица х. Кънева — една отъ редкитѣ търновски хубавици. Слѣдъ нейната скоропостижна смъртъ, Елисицинъ се оженилъ за една учителка отъ Ломъ, която тъй сжщо наскоро умрѣла. Елисицинъ нѣма наслѣдници. По природа той билъ добъръ и набоженъ човѣкъ и се поминалъ отъ разривъ на сърдцето въ църква въ Русе прѣзъ 1905 год. Въ „Златната книга“ ние